

Warszawa, dnia 1 kwietnia 2015 r.

Poz. 470

USTAWA

z dnia 20 lutego 2015 r.

o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1539 oraz z 2015 r. poz. 266) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 45 w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) nakazać posiadaczom zwierząt zgłaszanie miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków wrażliwych na daną chorobę zakaźną zwierząt, powiatowemu lekarzowi weterynarii;”;
- 2) w art. 46 w ust. 3 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) nakazuje posiadaczom zwierząt zgłaszanie miejsc, w których przebywają zwierzęta z gatunków wrażliwych na daną chorobę zakaźną zwierząt, powiatowemu lekarzowi weterynarii, lub”;
- 3) po art. 57d dodaje się art. 57e–57h w brzmieniu:

„Art. 57e. 1. Główny Lekarz Weterynarii opracowuje programy bioasekuracji mające na celu zapobieganie szerzeniu się chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania, biorąc pod uwagę sytuację epizootyczną w odniesieniu do danej choroby zakaźnej zwierząt.

2. Program bioasekuracji zawiera w szczególności:

- 1) określenie chorób zakaźnych zwierząt, których szerzeniu się ma zapobiec realizacja tego programu;
- 2) określenie gatunków zwierząt objętych tym programem;
- 3) określenie obszaru, na którym będzie obowiązywał ten program, ze wskazaniem ewentualnych nakazów i zakazów, jakie mogą zostać wydane w celu realizacji tego programu, oraz określenie obszaru, na którym może być wydana decyzja, o której mowa w ust. 4;
- 4) analizę poziomu bioasekuracji na obszarze, o którym mowa w pkt 3, w zakresie środków bioasekuracji mających na celu zapobieżenie szerzeniu się chorób, o których mowa w pkt 1;
- 5) prawdopodobny czas trwania tego programu oraz określenie celu, który ma zostać osiągnięty do dnia jego zakończenia;
- 6) określenie wymagań dotyczących bioasekuracji, które mają spełnić gospodarstwa objęte tym programem;
- 7) określenie kwoty przeznaczonej na wypłatę odszkodowań, o których mowa w art. 57f, w każdym roku realizacji tego programu;
- 8) określenie szczegółowego sposobu i trybu realizacji tego programu, w tym określenie terminu na:
 - a) złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 5 pkt 1 lit. a,
 - b) spełnienie wymagań określonych w tym programie,
 - c) złożenie wniosku, o którym mowa w art. 57g ust. 7.

3. Realizacja programu bioasekuracji, z wyłączeniem kosztów nadzoru sprawowanego przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, jest finansowana przez posiadaczy zwierząt.

4. W przypadkach określonych w programie bioasekuracji powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję:
- 1) nakazującą zabicie utrzymywanych w gospodarstwie zwierząt z gatunków wrażliwych lub poddanie tych zwierząt ubojowi oraz
 - 2) zakazującą wprowadzania do gospodarstwa i utrzymywania w nim zwierząt, o których mowa w pkt 1, przez okres wskazany w tym programie.
5. Decyzję, o której mowa w ust. 4, wydaje się:
- 1) po przeprowadzeniu przez powiatowego lekarza weterynarii kontroli w gospodarstwie, wyłącznie gdy posiadacz zwierząt:
 - a) złożył w terminie określonym w programie bioasekuracji oświadczenie, że gospodarstwo, w którym przebywają te zwierzęta, nie spełni wymagań określonych w tym programie albo
 - b) nie złożył w terminie określonym w programie bioasekuracji oświadczenia, o którym mowa w lit. a, i gospodarstwo, w którym przebywają te zwierzęta, nie spełnia wymagań określonych w tym programie po upływie terminu na ich spełnienie;
 - 2) po uzyskaniu od właściwego miejscowo wojewody informacji, że wydanie tej decyzji nie spowoduje przekroczenia kwoty przeznaczonej na wypłatę odszkodowań w danym roku, o której mowa w ust. 2 pkt 7.
6. Kontrola, o której mowa w ust. 5 pkt 1, ma na celu stwierdzenie w szczególności:
- 1) niespełnienia przez gospodarstwo wymagań określonych w programie bioasekuracji;
 - 2) liczby zwierząt z gatunków wrażliwych z podziałem na gatunki zwierząt.
7. Informacja, o której mowa w ust. 5 pkt 2, jest sporządzana na podstawie informacji przekazywanych wojewodzie przez ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz posiadanych przez wojewodę danych dotyczących decyzji, o których mowa w ust. 4, i decyzji w sprawie odszkodowania, o którym mowa w art. 57f, wydawanych na obszarze województwa.
8. Decyzji, o której mowa w ust. 4, nie wydaje się, jeżeli w gospodarstwie, o którym mowa w ust. 4:
- 1) podejrzewa się wystąpienie lub wystąpiła choroba zakaźna zwierząt podlegająca obowiązkowi zwalczania lub
 - 2) stosuje się środki określone w art. 44.
9. Wojewódzki lekarz weterynarii zbiera i analizuje dane dotyczące wydawanych decyzji, o których mowa w ust. 4, i decyzji w sprawie odszkodowania, o którym mowa w art. 57f, oraz przekazuje właściwemu miejscowo wojewodzie informacje w tym zakresie.
10. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, program bioasekuracji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie zmniejszenie zagrożenia szerszenia się chorób zakaźnych zwierząt z gatunków wrażliwych przebywających w gospodarstwie oraz umożliwienie podmiotom utrzymującym takie zwierzęta osiągnięcie poziomu bioasekuracji określonego w tym programie.
- Art. 57f. Za zwierzęta zabite lub poddane ubojowi z nakazów, o których mowa w art. 57e ust. 4 pkt 1, przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa. Do odszkodowania stosuje się przepisy art. 49 ust. 1–4, ust. 7, 8, 11 i 12 oraz przepisy wydane na podstawie art. 49 ust. 13.
- Art. 57g. 1. Posiadaczowi zwierząt, który złożył oświadczenie wskazane w art. 57e ust. 5 pkt 1 lit. a oraz w stosunku do którego została wydana i wykonana decyzja, o której mowa w art. 57e ust. 4, przysługuje rekompensata ze środków budżetu państwa za nieprzerwane neutrzymanie w gospodarstwie zwierząt, których dotyczą zakazy określone w tej decyzji.
2. Wysokość rekompensaty oblicza się na podstawie iloczynu średniej rocznej liczby zwierząt z gatunków wrażliwych utrzymywanych w gospodarstwie w roku kalendarzowym poprzedzającym rok wejścia w życie programu bioasekuracji i stawki za zwierzę dla danego gatunku zwierząt określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 11.
3. Średnią roczną liczbę zwierząt, o której mowa w ust. 2, ustala się jako iloraz sumy liczby zwierząt z gatunków wrażliwych utrzymywanych w gospodarstwie w ostatnim dniu każdego miesiąca roku kalendarzowego poprzedzającego rok wejścia w życie programu bioasekuracji i liczby 12.
4. Średnią roczną liczbę zwierząt, o której mowa w ust. 2, ustala się na podstawie danych zawartych w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych, o którym mowa w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt. W przypadku posiadacza zwierząt utrzymującego nie więcej niż jedną świnie, z przeznaczeniem na własne potrzeby, średnia roczna liczba zwierząt, o której mowa w ust. 2, wynosi 1.
5. Rekompensatę przyznaje się w drodze decyzji kierownika biura powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa właściwego ze względu na miejsce położenia gospodarstwa, o którym mowa w ust. 1. W decyzji kierownik biura powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa ustala wysokość rekompensaty.

6. Rekompensatę przyznaje się za okres obowiązywania zakazów, o których mowa w art. 57e ust. 4 pkt 2.

7. Rekompensata jest przyznawana na wniosek posiadacza zwierząt, o którym mowa w ust. 1.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 7, zawiera w szczególności:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres posiadacza zwierząt;
- 2) numer siedziby stada, jeżeli został nadany;
- 3) średnią roczną liczbę zwierząt, o której mowa w ust. 2;
- 4) podpis posiadacza zwierząt.

9. Do wniosku dołącza się kopię decyzji, o której mowa w art. 57e ust. 4, oraz dokumenty potwierdzające wykonanie tej decyzji.

10. Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie 60 dni od daty upływu terminu na złożenie wniosku o przyznanie rekompensaty, informację o faktycznej liczbie zwierząt z gatunków wrażliwych, za które będą przyznane rekompensaty.

11. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, warunki i częstotliwość wypłaty rekompensat oraz stawkę za zwierzę, odrębnie dla każdego gatunku zwierząt wrażliwych, biorąc pod uwagę przewidywany okres obowiązywania zakazów, o których mowa w art. 57e ust. 4 pkt 2, długość cyklu produkcyjnego, średnią cenę rynkową zwierząt danego gatunku oraz liczbę zwierząt, o której mowa w ust. 10.

Art. 57h. Do ustalania wysokości, umarzania, odraczania terminu spłaty i rozkładania na raty płatności nienależnie pobranej rekompensaty i odsetek za zwłokę stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1438 oraz z 2015 r. poz. 308 i 349).”;

4) w art. 78 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń wydanych w celu zwalczania choroby zakaźnej zwierząt lub zapobiegania takiej chorobie, wymienionych w art. 44 ust. 1 pkt 1, 3, 6, 9, pkt 10 lit. c, pkt 12–14 i 17, ust. 1a pkt 1, 2 i pkt 6 lit. c, art. 45 ust. 1 pkt 2–5, 6, 10 i 11, art. 46 ust. 3 pkt 2–5, 6, 8a i 10 oraz art. 57e ust. 4.”;

5) w art. 85 w ust. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie stosuje się do nakazów, zakazów lub ograniczeń, wydanych w celu zwalczania choroby zakaźnej zwierząt lub zapobiegania takiej chorobie, wymienionych w art. 44 ust. 1 pkt 4, 5, 7, 8, pkt 10 lit. a i b, pkt 11, 15 i 16, ust. 1a pkt 3–5 i pkt 6 lit. a i b, art. 45 ust. 1 pkt 5a, 7 i 8 oraz art. 46 ust. 3 pkt 5a i 7,”;

b) w pkt 9 w lit. a w tiret czwartym na końcu dodaje się przecinek i dodaje się tiret piąte w brzmieniu:

„– bioasekuracji”.

Art. 2. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa, będących skutkiem finansowym ustawy zmienianej w art. 1, nie przekroczy:

1) w odniesieniu do rekompensat, o których mowa w art. 57g ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1:

- a) w 2015 r. kwoty 2 050 300 zł,
- b) w 2016 r. kwoty 3 658 500 zł,
- c) w 2017 r. kwoty 3 658 500 zł,
- d) w 2018 r. kwoty 3 658 500 zł,
- e) w latach 2019–2024 kwoty 0 zł;

2) w odniesieniu do odszkodowań, o których mowa w art. 57f ustawy zmienianej w art. 1:

- a) w 2015 r. kwoty 11 030 614 zł;
- b) w 2016 r. kwoty 8 652 116 zł;
- c) w latach 2017–2024 kwoty 0 zł.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa monitoruje przekroczenie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący.

3. Mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 2, polega na proporcjonalnym, w zależności od liczby zwierząt z gatunków wrażliwych, za które będą przyznane rekompensaty, zmniejszeniu stawki za zwierzę, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 57g ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa monitoruje przekroczenie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, a właściwy miejscowo wojewoda w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący.

5. Mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 4, polega na wstrzymaniu lub zaprzestaniu przekazywania powiatowym lekarzom weterynarii informacji, o których mowa w art. 57e ust. 5 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*